

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 11. března 2014 samosoudcem JUDr. Janem Hartmanem, **t a k t o :**

Obžalovaný

████████████████████,

nar. ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████,

j e v i n e n , ž e

dne 13.08.2012 v 07:30 hodin v Mostě, Velebudicích na výjezdu z autodílen u č.p. ██████ jako řidič motorového vozidla tov. zn. Citroen ZX registrační značky ██████ při vyjíždění k hlavní pozemní komunikaci Dělnická nepřizpůsobil své chování situaci silničního provozu, nedal přednost v jízdě příjezdějícímu vozidlu tov. zn. Škoda Felicia registrační značky ██████ řízenému ████████████████████, nar. ██████████, který v důsledku nehody utrpěl lehké zranění spočívající v lehkém pohmoždění hlavy s hlubší tržně zhmožděnou ránou délky 4 cm na pravé zevní části čela a lehké podvrtnutí a natažení krční páteře s dobou léčení delší než 7 dní,

t e d y jinému z nedbalosti ublížil na zdraví tím, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

č í m ž s p á c h a l

prečin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 148 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **t ř í (3) m ě s í c ů**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu **j e d n o h o (1) r o k u**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, se sídlem Praha – Vinohrady, Orlická 2020/2, škodu ve výši **3.673,- Kč**.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený [REDAKCE], nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], se svým nárokem na náhradu škody **o d k a z u j e** na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í:

Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Mostě podala dne 5.11.2013 na obv. [REDAKCE] obžalobu pro jednání popsané ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Dne 11.3.2014 bylo ve věci provedeno hlavní líčení, ve kterém byly provedeným dokazováním zjištěny dále uvedené skutečnosti.

Z důkazů provedených při hlavním líčení zjistil soud tento skutkový stav:

Obžalovaný [REDAKCE] vypověděl, že se svým vozem nevyjížděl, stál na místě. Dále uvedl, že to bylo tak, že mu den předtím odcizili všechny „papíry na auto“, proto si jel do servisu pro duplikáty. Vyjížděl ven a ze shora jelo auto. Tomu dával přednost, se svým vozem stál, byl otočený na levou stranu, on ale zespodu příjížděl, otočil se na levou stranu s tím, že se podívá a v tom do něho auto „napálilo“. Při tomto viděl, že řidič toho vozu telefonoval, nebyl připoután bezpečnostním pasem a nesvítil. Dále pak uvedl, že neví, zda u toho řidiče proběhla dechová zkouška na přítomnost alkoholu. Řidič daného vozu se s ním vůbec nebavil, sebral se, přijela sanita, naložila ho a odvezla ho. S ním se vůbec nikdo nebavil. Připustil, že při fotografování místa nehody Policií ČR, bylo vozidlo „hosený kus dál“, odhodil jej však řidič se svým vozem, to když do něho narazil. Rovněž uvedl, že v důsledku dopravní nehody měl poničený celý předek svého vozu, ten druhý muž měl pouze poničenu pravou stranu svého vozu. Dále pak vypověděl, že celý život jezdil jako profesionál a nikdy se ničeho nedopustil. Ten druhý muž přitom nenechal své vozidlo na místě, couval pryč, odjel pryč. Před jízdou nebyl ovlivněn návykovými látkami či alkoholem, byl řádně připoután bezpečnostním pasem, kterým mu byly způsobeny „pruhy na prsou“, což zjistil druhý či třetí den po nehodě. Ten druhý řidič neměl nic, zároveň se s ním nebavil. Žádná zranění na poškozeném neviděl. Šel k němu, on se sebral a šel pryč. Kdo volal Policii ČR, mu není známo. S ním hovořil poté až policista, a to ke konci, dal mu „fouknout“, čímž zjistil, že nepožil alkoholu. Poté policistu upozornil na toho druhého řidiče, načež mu bylo policistou řečeno, že ten zkoušku na přítomnost alkoholu absolvoval, to rovněž s negativním výsledkem. Před incidentem jeho vozidlo poškozeno nebylo, vše bylo v pořádku. Viděl, že na místo nehody přijela sanita, poškozený nasedl a odjel s ní. S poškozeným na místě nehovořil, chtěl s ním hovořit, ale on s ním vůbec nemluvil. Poškozeného viděl až v době, když už byl „na něm“. Dále rovněž uvedl, že kdyby poškozený jel

rychlostí 50 km/h, tak by do něho sice narazil, ale ten „předek“ jeho vozu by nebyl tak zlikvidovaný. Opakovaně pak uvedl, že on se svým vozem vůbec nejel, stál na místě.

Z výpovědi jednotlivých svědků byly zjištěny následující skutečnosti:

Svědék [REDAKCE] vypověděl, že daného dne jel z práce a pan [REDAKCE] mu tam vjel z vedlejší silnice, čímž došlo k dopravní nehodě. K nehodě došlo někdy v srpnu minulého či předminulého roku. Před jízdou nepožil návykových látek či alkoholu, o čemž svědčí i negativní dechová zkouška na místě provedená. Před srážkou nemělo jeho vozidlo žádných technických závad. Při jízdě byl připoután bezpečnostním pasem, měl rozsvíceno předepsané osvětlení, a to v podobě předního denního svícení. Jel rychlostí 50 km/h, přičemž se není vědom, že by jel rychleji. Dále uvedl, že jel po hlavní, kdy z ničeho nic, najednou před něho vyjelo červené auto pana [REDAKCE]. V důsledku tohoto šlápnul na brzdy, došlo však ke srážce. Na svém voze měl poničený pravý přední bok, pan [REDAKCE] měl zaraženou přední kapotu dovnitř do auta. Dále pak uvedl, že jel rovně nahoru a pán se rozjel a do něho. Utrpěl tržnou ránu na hlavě a měl něco s krční páteří, v důsledku čehož asi deset dní nosil krční límec. V současné době jsou zranění zhojena, žádné následky nemá. K trestnímu řízení se připojil s částkou ve výši 4.200,- Kč, což je částka, kterou odmítla pojišťovna uhradit, to do doby, dokud nebude věc uzavřena. Celkem od pojišťovny obdržel 20.000,- Kč za poškození vozu a částku 4.000,- Kč za způsobený úraz. Dále uvedl, že si nevybavuje, zda na místě bezprostředně po nehodě proběhla nějaká komunikace. Není mu známo, kdo na místo přivolal Policii ČR. Po nehodě jej ihned odvezla rychlá záchranná služba na chirurgii, kde mu ošetřili tržnou ránu, dali mu límec a pustili jej domů. Domnívá se, že hned na místě za ním byl pan [REDAKCE] a ptal se jej, zda je v pořádku. Poté v domácím léčení tam již žádný pokus o kontakt ze strany pana [REDAKCE] nebyl. K dotazu obhájce uvedl, že v restauraci se po nehodě nikomu nesvěřoval s tím, že by v době dopravní nehody telefonoval. V restauraci měl přítelkyni, byla tam zaměstnaná. Je pravdou, že telefonoval, to však až poté, kdy na místo přijela Policie ČR, a to z důvodu, aby někdo přijel pro jeho vůz, když jej sanitka odvážela do nemocnice. Dále uvedl, že po nárazu měl „temno“. Je mu známo, že jeho vůz zůstal stát dole zaparkovaný, 5 – 10 metrů od srážky. Neví, zda s tím autem odjel, to si nevybavuje. Ve chvíli, kdy došlo k nárazu, měl „černo“ a pak neví. Pak najednou stál bokem, dole, pod místem nehody. Více k věci neví. Dále pak vypověděl, že policisté u modré „Octávky“ mu dali „dýchnout“ a pak jej poslali do sanitky. Co se pak dělo na místě, neví. Ke skutečnosti, že mu měla být naměřena rychlost 59 - 64 km/h, uvedl, že tohoto si není vědom, domnívá se, že nejel rychleji, nežli rychlostí 50 km/h.

Soud měl k dispozici dále listinné důkazy.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví chirurgie a cévní chirurgie vyplývá, že poškozený při dopravní nehodě dne 13.8.2012 utrpěl lehké podvrtnutí a natažení krční páteře, pohmoždění hlavy s hlubší tržně zhmožděnou ránou hlavy délky 4 cm na pravé zevní části čela. Obvyklá doba léčení takového poranění bývá 3 až 4 týdny, poškozený byl v pracovní neschopnosti od 13.8.2012 do 22.8.2012, poté ještě absolvoval rehabilitaci. Z lékařského hlediska se jedná o zranění lehké, doba léčení nepřekročila dobu šesti týdnů. Dle znalce nelze jednoznačně rozhodnout, zda poškozený byl v době dopravní nehody připoután bezpečnostním pasem, vzhledem však k ale jen izolovanému poranění na hlavě poškozeného a absenci poranění na jeho dolních končetinách, lze uzavřít, že poškozený v době dopravní nehody spíše mohl být připoután.

Ze znaleckého posudku z oboru doprava, odvětví doprava silniční a městská mj. vyplývá, že obžalovaný, řidič vozidla Citroen, mohl nehodovému ději zabránit jednoznačně

tím, že by nevyjížděl na hlavní silnici, v době jeho rozjezdu bylo vozidlo poškozeného ve vzdálenosti 34 m vlevo od něj a v daný okamžik mu ve výhledu na toto vozidlo nebránila žádná pevná překážka. Poškozený na situaci reagoval včas a technicky přiměřeně, lze konstatovat, že za dané rychlosti nemohl střetu zabránit. Znalec však dále konstatoval, že vozidlo poškozeného se v době jeho reakce pohybovalo rychlostí 59,5-65,5 km/h, a že rychlost poškozeného před nehodovým dějem byla ještě vyšší než uvedené vypočtené rozmezí a pokud by se pohyboval rychlostí do 50 km/h, mohl poškozený střetu předejít. K pohybu a rychlosti vozu obžalovaného pak znalec uvedl, že toto v době střetu na místě nestálo, nýbrž pohybovalo se, a to rychlostí 9km/h v době střetu. Znalec pak dále uvedl, že vozidlo poškozeného bylo po střetu brzděno do polohy na konci brzdných stop, kdy následně do konečné zaměřené polohy sjelo vlivem sklonu komunikace.

Z vyčíslení škody Všeobecnou zdravotní pojišťovnou ČR se zjišťuje, že tato se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 3.673,- Kč, což je výše nákladů vynaložených na léčbu poškozeného.

Z lékařských zpráv ze dne 13.8.2012 a 10.9.2012 vyplývá rozsah a popis zranění poškozeného [REDAKCE], která utrpěl při předmětné dopravní nehodě.

Protokolem o nehodě v silničním provozu s plánkem a fotodokumentací je doloženo a zadokumentováno místo činu, účastníci dopravní nehody a stejně tak i poškození obou vozidel.

Z výpisu evidenční karty řidiče [REDAKCE] vyplývá, že obžalovaný má 1 záznam o přestupcích, datovaný ke dni 18.12.2009.

Ze zprávy o pověsti se zjišťuje, že proti obžalovanému nebylo dosud vedeno přestupkové řízení.

Z oznámení o likvidaci pojistné události vyplývá, že poškozenému [REDAKCE] byla Allianz pojišťovnou, a.s., uhrazena škoda ve výši 22.545,- Kč.

Z opisu rejstříku trestů je patrné, že obžalovaný byl v minulosti třikrát soudně trestán, přičemž v současné době nelze k žádnému z uvedených odsouzení přihlížet.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla prokázána a není tedy pochyb o tom, že se obžalovaný dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu.

Obžalovaný [REDAKCE] spáchání samotného činu popírá, kdy za viníka dopravní nehody označuje osobu poškozeného, který do jeho stojícího vozu, měl svým vozidlem narazit, přičemž zároveň měl poškozený při jízdě telefonovat, neměl být připoután a jeho vozidlo nemělo být řádně osvětleno. Naproti tomu vypověděl poškozený, že vozidlo obžalovaného se najednou rozjelo, kdy on na tuto situaci zareagoval brzděním, ale střetu již nedokázal zabránit, při jízdě vozem byl připoután bezpečnostním pasem, netelefonoval, jeho vozidlo bylo řádně osvětleno, to v podobě předního denního osvětlení, přičemž si není vědom toho, že by jel vyšší, nežli povolenou rychlostí. Okresní soud v Mostě tak za stěžejní důkaz považuje znalecký posudek z oboru doprava, ze kterého mj. vyplývá, že obžalovaný mohl zabránit střetu pouze tím, že by nevyjížděl na hlavní silnici, v době jeho rozjezdu bylo vozidlo poškozeného ve vzdálenosti asi 34 m vlevo od něj a obžalovanému ve výhledu na vozidlo poškozeného nebránila žádná pevná překážka. Dále z uvedeného znaleckého posudku vyplynulo, že

poškozený na vzniklou situaci reagoval včas a přiměřeně, avšak nehodovému ději mohl předejít v případě, že by se pohyboval v době své reakce rychlostí do 50 km/h. Závěry znaleckého posudku rovněž popírají opakovaně vyřčené tvrzení obžalovaného, tj. „že se svým vozem stál na místě, přičemž vozidlo poškozeného do něho narazilo“, neboť daným posudkem jest jednoznačně prokázáno, že vozidlo obžalovaného jelo v době střetu rychlostí 9km/h. Znalec se ve svých závěrech rovněž přiklání k verzi poškozeného, kdy tento tvrdí, že při jízdě byl řádně připoután bezpečnostním pasem, oproti čemuž se ohrazuje obžalovaný, to svým tvrzením, že poškozený při jízdě vozem připoután bezpečnostním pasem nebyl, to zejména s ohledem na absence poranění, kteréžto jsou průvodními znaky při dopravních nehodách, jejichž účastníci nejsou řádně připoutáni bezpečnostními pásy. Nelze rovněž souhlasit s tvrzením obžalovaného, že by poškozený se svým vozidlem bezprostředně po srážce vozidel jakkoliv manipuloval, neboť i vzdálení se vozu poškozeného od místa střetu, je v závěru citovaného znaleckého posudku vysvětleno, a to tím způsobem, že vozidlo poškozeného bylo po střetu brzděno do polohy na konci brzdných stop, kdy následně do konečné zaměřené polohy sjelo vlivem sklonu komunikace. Celá takto podrobně rozvedená situace, jeví se soudu tak, že obžalovaný přijíždějící na místo nehody po vedlejší silnici, kdy měl dát vozidlu poškozeného absolutní přednost, což neučinil, hájí se tím, že předestírá nejružnější výše citovaná pochybení poškozeného, která jsou však, až na nepřilísné překročení povolené rychlosti, vyvrácena závěry znaleckého posudku z oboru dopravy. Výpověď obžalovaného v tomto směru považuje soud za účelovou, s úmyslem vyhnout se či zeslabit dopad postihu za své protiprávní jednání. Výtky obžalovaného směřující k osobě poškozeného ve smyslu toho, že s jeho osobou poškozený bezprostředně po nehodě odmítal komunikovat, považuje soud za zcela bezpředmětné.

Uvedené skutečnosti dle názoru soudu nezbavují obžalovaného odpovědnosti za způsobené protiprávní jednání, byť nedbalostního charakteru, když obžalovaný, jakožto řidič motorového vozidla, je povinen dát přednost v jízdě vozidlu jedoucímu po hlavní silnici. Zároveň soud vzal uvedené skutečnosti, zejména pak překročení povolené rychlosti poškozeným, v úvahu při ukládání druhu a výši trestu obžalovanému.

Na základě provedeného dokazování dospěl soud ke skutkovým závěrům tak, jak je výše rozvedeno a mohl přistoupit k právní kvalifikaci jednání obžalovaného. Soud má za prokazané, že obžalovaný jinému z nedbalosti ublížil na zdraví tím, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona. Proto je jeho jednání kvalifikováno jako přečin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 tr.zákoníku.

Obžalovaný svým jednáním narušil zájem společnosti na ochraně lidského zdraví. Po zvážení všech zákonných hledisek a s ohledem k uvedeným skutečnostem dospěl soud k závěru, že na obžalovaného lze působit pouze pohrůzkou trestu, a to tedy v podobě trestu podmíněného. Obžalovaný byl v minulosti sice soudně trestán, však k odsouzením nelze přihlížet, zprávy o pověsti o jeho osobě nevykazují negativních poznatků. Obžalovanému byl po zhodnocení veškerých podstatných okolností uložen trest podmíněný, a to v trvání 3 měsíců, neboť tímto lze vzhledem k osobě obžalovaného a okolnostem případu, dle názoru soudu, zajistit účel trestu. Obžalovanému byla stanovena zkušební doba v trvání 1 roku, kteroužto soud považuje, a to vzhledem ke spáchanému činu a zároveň k osobě obžalovaného, za přiměřenou. Obžalovanému nebyl zároveň uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, a to zejména s ohledem na závěry znaleckého posudku z oboru doprava. S ohledem na výše podrobně rozvedené skutečnosti, považuje soud uložený trest za zcela přiměřený.

Soud rovněž vyhověl uplatněnému nároku na náhradu škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, Regionální pobočce Ústí nad Labem se sídlem Ústí nad Labem, Mírové náměstí 35/C, která se řádně a včas připojila se svým nárokem ve výši 3.673,-Kč, což je dle poškozené společnosti částka odpovídající vynaloženým nákladům na léčbu poškozeného.

Soud dále nevyhověl uplatněnému nároku na náhradu škody poškozeného [REDAKCE], který, se připojil se svým nárokem na náhradu škody řádně a včas, přičemž tohoto odkázal v souladu s ustanovením § 229 odst. 1 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních, to zejména z důvodu toho, že ze spisového materiálu vyplývá, že poškozenému bylo pojišťovnou Allianz a.s. vyplaceno pojistné plnění ve výši 22.545,-Kč, přičemž dle tvrzení samotného poškozeného, bude další pojistné plnění, to ve výši 4.200,-Kč, což je částka, se kterou se poškozený, coby s nárokem na náhradu škody připojil, vyplacena po pravomocném ukončení trestního řízení. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud poškozeného s jeho nárokem na náhradu škody odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do osmi dnů od doručení opisu rozsudku odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím podepsaného soudu. Odvolání má odkladný účinek. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohl způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve lhůtě do osmi dnů od doručení opisu rozsudku, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Mostě dne 11.března 2014

JUDr. Jan Hartman, v.r.
samosoudce